

GOŠKO

FEBRUAR 2024

KAZALO**Uvodne besede**

Glasilu na pot ...	2
Beseda ravnateljice	3

Misli in dogodki

Misli dijakov	4
Dogodki v sliki	5

Kotiček za najmlajše

Energičen 1. a	6
V 1. b se imamo lepo	7

Kotiček za najstarejše

Uspeh na maturi, Zlata matura	8
Maturantski ples	10

Dijaški kotiček

Druženje dijakov	12
Naj dijak, naj kulturnica, naj faca, naj športnik	13

Kotiček za tekmovanja

Dosežki v šolskem letu 2022/2023	14
Velik uspeh	15

Kotiček za intervjuje

Lorina Žnidaršič Pušnik, Nastja Gorinšek	17
Nik Škorjanc, Lara Rečnik	18

20 let Gimnazije Slovenske Konjice

20 let ustvarjanja	20
--------------------------	----

Intervjuji - kultura

Lea Priteržnik	24
Laura Pesjak, Sofija Mrzdovnik, Maja Vuga	25
Interview with an assistant professor Britovšek	26

Mednarodni projekti

Projekt Proud to be	27
Obisk francoskih dijakov v Sloveniji	27
Finska skozi dijaške oči	28
Gems of EU	29

Dogajalo se je

Odsev leta	33
Gledališka skupina	34
V družbi z Alexandro Natalie Zaleznik	35

Šport

Zdrav duh v zdravem telesu	36
----------------------------------	----

Potujemo

Berlin – talilni lonc raznih razlikosti	37
Čudovit in nepozaben London	38
Potovanje v Švico	39

Beseda urednice**Glasilu na pot ...**

Srednja šola je izjemno potovanje, polno raznolikih izkušenj. Naš čas tukaj na Gimnaziji Slovenske Konjice ni izjema. Skupaj se podajamo v še eno razburljivo leto našega živahnega srednješolskega glasila – GoSKa.

V duhu spodbujanja pozitivnega okolja si vzemimo trenutek za razmislek o vrednotah, ki nas zaznamujejo kot skupnost. Na našem skupnem potovanju ne gre le za izobrazbo; skupaj rastemo, se razumemo in medsebojno spoštujemo.

V svetu, ki se nenehno razvija, je zavedanje vsega okoli nas še kako pomembno. Je naš kompas. Bodimo obveščeni o dogajanju na naši šoli, širši skupnosti in svetu. GoSKo si bo prizadeval biti naš vir informacij, s katerimi bomo ostali povezani tudi v prihodnosti.

Razumevanje drug drugega je temelj zdrave skupnosti. Prizadevajmo si razumeti perspektive naših vrstnikov, profesorjev in šolskega osebja. Skupaj lahko zgradimo mostove komunikacije, ki spodbujajo skupnost, v kateri se vsi počutimo domače in sprejete.

Naša raznolikost je naša moč. Sprejemanje naših razlik, bodisi kulturnih, učnih ali osebnih, ustvarja bogato tapiserijo, zaradi katere je naša šola edinstvena in tako posebna. V vsak dan vstopimo z odprtim srcem in pripravljeni, da se učimo drug od drugega.

Verjemimo, da pozitivna miselnost lahko spremeni izzive v priložnosti. Soočimo se vsak dan z optimizmom, vzdržljivostjo in čuječnostjo. Ko krmarimo po vzponih in padcih gimnazijskega življenja, spodbujajmo drug drugega, da vidimo svetlejšo stran in skupaj poiščemo rešitve.

In nenazadnje – zvedavost. Prav ta spodbuja inovativnost in osebno rast. Bodimo radovedni dijaki, raziskujemo svet okoli sebe in premikajmo meje svojega znanja.

Ko listate po straneh GoSKa, vas spodbujam, da razmišljate o vrednotah in o tem, kako se lahko naša šolska skupnost še naprej izboljšuje in spreminja.

Hvala, da ste del družine GoSKo, saj se bomo skupaj veselili neverjetnega potovanja v svet pripovedovanja zgodb in skupne kulturne rasti.

Beseda ravnateljice

»Šolo gradimo na zaupanju, spoštovanju, sodelovanju, solidarnosti in izražanju individualnosti. Želimo bogatiti drug drugega, okolje, v katerem bivamo, z željo, da znanje, delo in veščine prepoznate kot vrednoto.«

V tem šolskem letu Gimnazija Slovenske Konjice praznuje dvajseto obletnico svojega obstoja. Le leto mlajše je gimnazijsko glasilo GoSKo. Ustvarijo ga dijaki, ki s prispevki strnejo svoja razmišljanja o dogajanju leta. Ena izmed posebnosti je, da GoSKo ni vezan na običajno šolsko leto, tudi ni vezan na koledarsko leto, ampak so v glasilu zlit dogodki med maturantskima plesoma dveh generacij, zato osrednje mesto zavzemajo dihi jemajoče fotografije dijakov, maturantov, ki so nekaj dni nazaj zaplesali svojo maturantsko četvorko in v slovo in čast šolanju odpeli veličastno himno *Gaudeamus igitur*.

Minulo leto je bilo zelo zanimivo, pestro in zelo uspešno. Poleg pouka so dijaki aktivni še na drugih področjih, nekateri se vključujejo v različne mednarodne projekte, izmenjave, nekateri poglobljajo znanja in dosegajo zavidljive rezultate na tekmovanjih in natečajih, drugi so aktivni športniki ali pa ustvarjajo v šolski glasbeni skupini, pevskem zboru, likovnih programih, gledališki skupini ... Več kot četrtnina dijakov dosega odličen učni uspeh, skupno s prav dobrim uspehom je tako več kot šestdeset odstotkov dijakov v zgornji polovici učnega uspeha. Ostali v večini dosežejo zanesljiv dober uspeh. Mnogi svoja prizadevanja, delavnost in nadarjenost okronajo z uspehom na izbranem tekmovanju ali ob zaključku šolanja s priznanji odličnosti ter posebnimi priznanji šole.

Podobno je tudi ob zaključku na podeliti maturitetnih spričeval. Rezultati minule mature so res lepi. Poleg dijakinje, ki je dosegla laskavi naslov zlate maturantke, smo ponosni še na vse druge. Namreč štirideset odstotkov vseh dijakov je doseglo višje točke od slovenskega povprečja, izstopajo skoraj vsa predmetna področja od slovenščine, angleščine, matematike, fizike, informatike, družboslovnih predmetov ... Večina dijakov je prejelo certifikat o znanju angleščine na stopnji B2.

V tem letu smo podelili tudi posebno priznanje za opravljeno delo, ki je izjemnega pomena za zavod in širšo skupnost, dijaku, ki je učno uspešen in nepogrešljiv pri šolskih dejavnostih. S svojim prispevkom ne le vztrajno sodeluje

v obšolskih dejavnostih, njegove pobude in delo segajo še izven šolske zgradbe. Priznanje smo do sedaj podelili le trikrat, letošnji prejemnik pa v tem šolskem letu zaključuje šolanje na naši Gimnaziji in prepričana sem, da se bo njegovo plodno ustvarjanje še nadaljevalo. Dijaki pa so imeli priložnost tudi soustvarjati svečano akademijo ob obletnici Gimnazije, pripravljajo se tudi na dogodek pomladnih Veselih not, naše tradicionalne dobrodelne prireditve, ki jo skupaj s Šolskim skladom organiziramo na obeh šolah Šolskega centra Slovenske Konjice-Zreče. Del opisanega in še več iz vrst dijakov in njihovih mentorjev boste zasledili ob prebiranju glasila.

Spoštovani dijaki, nekateri ste na začetku srednjega šolanja, drugi že kmalu odhajate naprej, na univerze, fakultete. Naj vam bo naša Gimnazija dobra popotnica v svet. Želim vam pogum, odločnost in željo po znanju, raziskovanju novega in da dosežete zastavljene cilje.

Glasilo pa je nenazadnje namenjeno tudi vam, bodočim gimnazijcem. Danes ste še osnovnošolci in le nekaj tednov vas loči od vaše izbire, odločitve, v katero srednjo šolo se boste vpisali. Odločitev je za mnoge že jasna, marsikomu pa še povzroča kakšen pomislek. Ste generacija, ki vam je tehnologija zelo blizu. Vsak pa potrebuje pravo mero spodbudnega in varnega okolja, v katerem bo pridobival nova znanja, izkušnje, lažje izbiral svoj študij in v prihodnje tudi poklic.

Gimnazijski program v osnovnem namenu ponuja raznolike možnosti – učenje različnih jezikov, družboslovnih in naravoslovnih vsebin, raziskovalno delo, uporabo znanj prihodnosti, potovanja, izmenjav in sodelovanja z dijaki drugih držav in hkrati zagotavlja razvijanje znanj in veščin, pomembnih za trajnostni razvoj, varovanje okolja in človeka.

Vsem želim obilo dobrega, sproščenega branja.

Mag. Jasmina Mihelak Zupančič,
ravnateljica-direktorica

GIMNAZIJA SLOVENSKE KONJICE – MISLI DIJAKOV

Naša »HIMNA«

*V mestu cvetja in vina –
tam se zbira vsa mladina!*

*V stavbi vseh učenosti
polno barv in kreposti,
da bi se kaj naučili,
drug se z drugim veselili,
smo v šolo vsi se podali,
si prijatelje nabrali.*

*Iz dneva v dan se prebijamo,
včasih dolgčas ubijamo,
v naše sanje zaupamo,
na poti k ciljem ne obupamo!*

*Z roko v roki v viharju želja
ujeti v svobodo smo tega sveta.
V življenju čaka nas še tisoč stvari,
šola ta (konjiška gimnazija) je le začetek poti.*

*Postali smo odgovorni,
tudi malo bolj zgovorni.
Da šola zdaj ni več šala,
ve že vsaka punčka mala.
Zato vsi se borimo,
da se nekaj naučimo,
da ne bi se izgubili
med širnega sveta pravili!*

*Iz dneva v dan se prebijamo,
včasih dolgčas ubijamo,
v naše sanje zaupamo,
na poti k ciljem ne obupamo!*

*Z roko v roki v viharju želja
ujeti v svobodo smo tega sveta,
v življenju čaka nas še tisoč stvari,
šola ta (konjiška gimnazija) je le začetek poti!*

Avtor besedila: Rok Zorko

Pevci: Mojca Sekirnik, Lucija Retuznik, Nejc Špoljar
(<https://www.sc-konjice-zrece.si/index.php/gimnazija/o-nas/himna-gimnazije>)

Če čutiš željo po petju, poj, saj je vse mogoče, dokler verjameš vase. In ko začneš verjeti, se bo zgodilo.

Laura

Ne pusti, da te pri ustvarjanju omejujejo, naj te ne bo strah pokazati svojega talenta.

Maja

Všeč mi je, da je rezultat teka odvisen samo od mene.

Lorina

Če je nasprotnik dober, sem tudi jaz pred tekmo precej živčna.

Nastja

Ker mi glasba in umetnostno ustvarjanje nasploh pomenita ogromno, se mi zdi, da res potrebujem zdravo ravnovesje med tem in drugimi stvarmi v svojem življenju.

Lea

Moja zadnja razstava .gol mi je pomembna predvsem zaradi čustvenega odziva širše publike.

Nik

Vsako slovo je težko, najtežje pa je vedno slovo od prijateljev, zato smo se resnično s težkimi srci poslovili od vseh naših francoskih sovrstnikov.

Manca

Da bi pa občutili velikost mesta, smo si Berlin ogledali tudi s 368 metrov visokega Fernsehturma.

Ambrož

V osrčju hrama učenosti in bogate tradicije najrazličnejših znanj je Gimnazija Slovenske Konjice obeležila dve desetletji oblikovanja mladih umov s spodbujanjem rasti in uspeha prav vsakega posameznika.

Eva

Moj najljubši del potovanja je seveda pokušanje vseh različnih vrst božanskih čokolad.

Maruša

KOLOFON

GoSKo 2024

ISSN C508-9166

Publikacija izhaja enkrat letno

Urednica: Eva Strniša

Mentorica: Mihaela Ribič

Lektoriranje: Mihaela Ribič, Mojca Hauptman

Slikovno gradivo: dijaki GSK

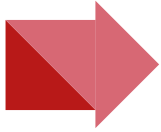
Naslov: Gimnazija Slovenske Konjice,
Tattenbachova ulica 2 a, 3210 Slovenske Konjice

Grafično oblikovanje in izvedba: Blaž Prapótnik, Epigraf

Leto izida: 2024

Slovenske Konjice, februar 2024

Energičen 1. a

Ko smo prvič stopili skozi šolska vrata, je bilo za nas vse novo. Novi sošolci, novi profesorji in predvsem novi izzivi. Z vstopom v našo matično učilnico smo prvič videli ljudi, s katerimi bomo preživel še štiri leta. Takrat smo postali ponosni dijaki 1. a. Videlo se je, da smo zelo različni, a hkrati nas povezujejo skupni cilji. Začele so se krepiti tudi naše medsebojne vezi. Drug drugega smo bolje spoznali, začeli smo si zaupati in si pomagati. Ko

se ozrem po razredu, vidim nasmejane obraze, ki so zame dokaz dobrega počutja in odličnih prijateljskih vezi. Smo energičen razred, ki je pripravljen narediti veliko med in tudi izven pouka. Čas, ki ga preživimo skupaj, nam ogromno pomeni. Mislim, da je vsak od nas vesel, da je dijak tega čudovitega razreda, imenovanega 1. a.

Neža Založnik

V 1. b se imamo lepo

Smo 1. b. Lahko bi rekli, da smo zelo raznolik razred, saj se med nami najdejo tudi umetniki in športniki. Vsak izmed nas je edinstven in to tudi navzven pokažemo. V razredu smo enakopravni, radi si pomagamo, se skupaj nasmejimo in s skupnimi močmi poskušamo opraviti vsa dela, ki so nam dana. Čeprav se še ne poznamo tako

dobro, vemo, da bomo v prihodnosti spletli močne prijateljske vezi. V razredu se imamo zelo lepo. Imamo izjemno razredničarko Mihaelo Ribič, ki nam vedno pomaga. Energija v razredu je pozitivna in verjamemo, da bo tako tudi ostalo.

Žana Ledinek

USPEH NA MATURI

V spomladanskem roku splošne mature 2023 je pogoje za opravljanje splošne mature izpolnjevalo 40 dijakov četrtega letnika.

Splošno maturo je opravilo 39 dijakov, kar pomeni 97,50 % uspešnost in nas uvršča visoko nad slovensko povprečje. **Fiona Vodopivec** je dosegla 32 točk in je odlikovana z nazivom zlata maturantka.

Povprečna ocena naših maturantov je primerljiva s slovenskim povprečjem. Še posebej so se maturantje izkazali pri fiziki, informatiki, matematiki na višji ravni, slovenščini, angleščini in sociologiji. Dve tretjini maturantov je pridobilo certifikat o znanju tujega jezika. Na izpitu iz matematike na osnovni ravni so štirje dijaki dosegli več kot 90 % vseh točk. Pri slovenščini je bila tako uspešna ena dijakinja, pri angleščini na osnovni ravni pa dva. Pri matematiki na višji ravni sta imela več kot 90 % vseh točk dva dijaka, Fiona Vodopivec je dosegla 99 % vseh točk, prav tako je bila blizu 100 % pri izpitih iz biologije in kemije.

Na Gimnaziji Slovenske Konjice se bomo trudili, da bomo tudi v bodoče naše dijake opremili z znanjem, da bodo dobro opravili maturo in uspešno nadaljevali izbrani študij.

Hvala vsem učiteljem, ki so dijake pripeljali do uspešno opravljene mature. Hvala staršem, ki so dijakom stali ob strani, jih vzpodbujali in verjeli vanje.

Mag. Marjetica Štante Kapun,
tajnica splošne mature

ZLATA MATURA

S svojim maturitetnim dosežkom sem več kot zadovoljna. Izpolnila in presešla sem vsa svoja tiha pričakovanja. Čeprav sem imela že po sami maturi kar dobre občutke, nisem pričakovala tako dobrega rezultata. Zdi se mi, da se v mojem dosežku odražata predvsem trdo delo in trud, ki sem ju v pripravo na najpomembnejši trenutek srednje šole vlagala skozi štiri leta. Prav tako bi se zahvalila tudi vsem mentorjem za ves njihov trud, ki je bil vložen v samo pripravo, pa tudi vso podporo v najbolj stresnem obdobju, ki smo ga doživljali maja in junija.

Zdajšnjim in bodočim dijakom pa bi rada povedala predvsem to, da matura ni tako grozna, kot si mogoče predstavljajo. Predvsem pa naj mesec ali dva "stisnejo", potem pa jih čakajo dolge in močno zaslužene počitnice.

Fiona Vodopivec

Maturantski ples, edinstven dogodek v življenju, ki se zgodi samo enkrat!

V soboto, 27. 1. 2024, smo zaključni letniki ŠC Slovenske Konjice-Zreče naredili še en korak bližje prihodnosti – doživeli smo maturantski ples. Plesne korake smo skupaj pilili vsak petek in na koncu odplesali kar 12 tradicionalnih plesov. Lepe obleke, urejene frizure in v stilu dunajskega dvora okrašena dvorana – vse to je pričaralo vzdušje, ki si ga tisti, ki tega ni doživel, ne zmore niti predstavljati. Začetek z legendarno četvorko, nadaljevanje s klasičnim valčkom pa vse do temperamentnega tanga. Ob vseh usklajenih plesnih korakih je osupnila celotna dvorana. Sijali smo na plesišču, ponosno smo pozirali fotografom in se počutili kot prave zvezde. Za nas maturante je bil to eden najlepših trenutkov, kar smo jih doživeli v vseh letih šolanja. Dolga in nepozabna noč se je zaključila z veliko zabavo, v kateri smo vsi zares uživali.

Špela Hace in Laura Pesjak

Druženje dijakov

Dijaška skupnost je letos organizirala veliko dogodkov. Septembra smo organizirali fazaniranje, kjer so novinci dobili priložnost, da se povežejo in postanejo del skupnosti. To je bil čudovit začetek šolskega leta.

Oktobra smo pripravili kosanje piknik in to je bil popoln način, da se dijaki sprostijo in uživajo v jesenskem času. Med peko kosanja so se stkale nove prijateljske vezi in kreirali nepozabni spomini.

Za praznično decembrsko vzdušje na šoli smo poskrbeli s postavljanjem smrečke. Tudi ogled Pohorske komedije je bil nepozaben. Z velikim veseljem in nasmehom na ustih smo zaploskali ustvarjalcem.

Veselimo se tudi poletnih iger, ki obetajo veliko zabave, tekmovalnosti in druženja.

Vse te aktivnosti kažejo, kako močni in povezani smo. S takšno energijo in zagnanostjo se zdi, da je vse mogoče! Res je lepo videti, kako se mladi zbiramo in skupaj ustvarjamo nepozabne trenutke.

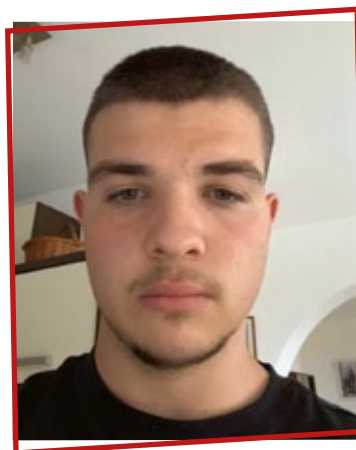

DIJAŠKA SKUPNOST

Naj dijak

Sem Jošt Drobne, dijak 4. a. S ponosom sprejemam naziv Naj dijaka šole. Vsem, ki ste glasovali zame, se iskreno zahvaljujem za podporo. V prostem času rad rečem kakšno s kolegi.

Naj faca

Sem Ulrik. Na šoli me lahko prepoznate po tem, da sem največji smejko. Če rabite kakšen vic, me le pocukajte za rokav. Vaša Naj faca Ulrik.

Naj kulturnica

Sem Sofija Mrzdovnik in v prostem času se ukvarjam z glasbo. Prepevam sama, v pevskih zborih, ansamblih, v sklopu šole pa v šolskem bendu. Nastopam na šolskih prireditvah, včasih pa sodelujem tudi pri njihovi organizaciji, kar mi je v veliko veselje.

Naj športnik

Sem Marko Šelih in sem ponosen športnik. Treniram nogomet pri ND Dravinja, ampak trenutno sem najboljši v pingpongu. Ta igra mi je resnično pisana na kožo, saj sem nepremagljiv.

DOSEŽKI

Šolsko leto 2022/23

TEKMOVANJE V ZNANJU SLOVENŠČINE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

Mentorica: Mihaela Ribič
Srebrno priznanje: Aneja Matevžič

TEKMOVANJE IZ NEMŠKEGA JEZIKA

Mentorica: Jožica Orož Berginc
Srebrno priznanje: Kiara Gračner

TEKMOVANJE IZ MATEMATIKE

Mentorica: Doroteja Štunf
Srebrno priznanje: Ulrik Lebeničnik Trstenjak

TEKMOVANJE IZ ZGODOVINE

Mentorica: Aleksandra Boldin
Zlato priznanje: Manca Levart
Srebrni priznanji: Ambrož Levart, Ulrik Lebeničnik Trstenjak
Ekipno 3. mesto v državi: Manca Levart, Ambrož Levart,
Ulrik Lebeničnik Trstenjak

TEKMOVANJE IZ PSIHLOGIJE

Mentorica: Urška Aram
Srebrno priznanje: Nik Škorjanc

TEKMOVANJE IZ BIOLOGIJE – PROTEUSOVO PRIZNANJE

Mentorica: Darinka Gilčvert Berdnik
Srebrno priznanje: Fiona Vodopivec

TEKMOVANJE IZ GEOGRAFIJE

Mentorica: Tatjana Hren
Zlato priznanje: Lana Ribič

TEKMOVANJE BOBER

Mentorica: Vasja Ivančič
Srebrno priznanje: Ilena Vodovnik

EVROPSKE STATISTIČNE IGRE

Mentorica: Doroteja Štunf
Zlato priznanje: Anika Potočnik, Amalija Rozi Uranič
in Ela Kovačič

DRŽAVNO TEKMOVANJU V ZNANJU O EU

Mentorici: Aleksandra Boldin, Marjetica Štante Kapun
3. mesto - Manca Levart, Žiga Juhart, Vid Žvegljč

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Mentorja: Primož Kračun, Karmen Kotnik
Plezanje: Janej Kotar Tominšek – 1. mesto
Ples: Nik Škorjanc – 3. mesto

Fotografski natečaj Noč geografije z naslovom *Mi v pokrajini*

Maša Ramšak (Moč matere narave) – 1. mesto

Fotografski natečaj Srednje šole Veno Pilon Ajdovščina z naslovom *Krasni rajski svet, kje si?*

Neja Ganziti (Tukaj sem, kjer je lepo) – 1. mesto
Maša Ramšak (Okno v svet) – 2. mesto

Natečaj Cinkarne Celje z naslovom *Vsaka kapljica vode šteje*

Aljoša Sabo – 1. mesto

Natečaj Naša Zemlja: *Moja domovina – Moja varnost* –

Ilena Vodovnik, Manca Vavdi, Maša Jeseničnik,
Špela Levart, Blaška Ramšak, Daneja Jakob Kričaj,
Aneja Detiček – zlato priznanje

BEST IN ENGLISH – MEDNARODNO TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

Da dijaki res obožujejo in tudi obvladajo angleški jezik, potrjuje tudi dejstvo, da se na naši Gimnaziji prijavljamo tudi na mednarodna tekmovanja iz znanja angleščine. Tudi letos smo se udeležili tekmovanja Best in English, kjer je tekmovalo 24.343 dijakov iz 34 držav in del tega je bilo tudi 28 naših gimnazijcev. Dijaki so poleg novega znanja pridobili nove izkušnje in veščine, ki jim bodo zagotovo še kako koristile pri nadaljevanju šolanja in študiju.

Dijaki so dosegli zelo lepe rezultate. Kljub močni konkurenci so se Luka Povalej, Miha Bravc in Dominik Plohl uvrstili med najboljših 5 % tekmovalcev vseh držav.

V mesecu marcu nas čaka še mednarodna olimpijada iz angleškega jezika in dijaki se že zavzeto pripravljajo. Upamo, da se tudi letos udeležimo finalnega tekmovanja v Benetkah.

Mentorica:
mag. Marjetica Štante Kapun, prof.

SKRIVNOSTNI SVET BESED

Skrivnostni svet srednjeveškega življenja in detektivsko reševanje umorov Umberta Eca v Imenu rože je letos navdihovalo bralce in tekmovalce na Cankarjevem tekmovanju. Aneja Matevžič je spretno in z detektivsko natančnostjo razrešila vsa vprašanja in si prislužila srebrno priznanje. Iskrene čestitke!

Mentorica:
Mihaela Ribič, prof.

VELIK USPEH

Prvega aprila, ja, prav ste prebrali, je na Škofijski gimnaziji v Vipavi potekalo državno tekmovanje iz znanja geografije, kjer je Lana Ribič prejela zlato priznanje. Tema tekmovanja je bila geografija voda. Zaradi podnebnih sprememb, s katerimi se človeštvo sooča v zadnjih desetletjih in vplivajo tudi na oskrbo z vodo, je bila tema več kot aktualna.

Tekmovanje je bilo sestavljeno iz treh sklopov, v prvem so morali tekmovalci pokazati svoje znanje o poznavanju orientacije na terenu ter o predvidevanju posledic človeškega posega v prostor. Drugi in tretji sklop pa sta bila sestavljena iz različnih vprašanj, ki so zajemala splošno znanje naravnega in družbenega dela geografije ter poznavanje literature.

Mentorica: Tatjana Hren, prof.

Lara in David srebrna iz LOGIKE IN LINGVISTIKE

Na martinovo so na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani tekmovali najboljši logiki v državi, od osnovnošolcev do študentov in med njimi tudi konjiški gimnazijci Nik Škorjanc, Lara Gobec in David Špes. Srebrna Lara je povedala: »Na tem tekmovanju sem bila že večkrat in je res super. Naloge niso pretežke

in hitro se lahko osvoji priznanje, ki ga potrebuješ za štipendijo. Kot dijakinja 4. letnika upam, da bodo tudi naslednje generacije dijakov uspešno zastopale GSK na tem tekmovanju.«

Srebrni David pa je dodal v svojem stilu: »Tekmovanje se je začelo zgodaj zjutraj ob devetih. Osebnostno mi je bilo najbolj všeč, da sem dobil sendvič in jabolko.«

Mentorica: Doroteja Štunf, mag. prof.

SREBRNA KIARA

Kiara Gračner je na državnem tekmovanju iz nemščine, ki je bilo 15. februarja v Murski Soboti, prejela srebrno priznanje. Kiara je dosegla zelo visoko število točk in se giblje v samem vrhu najboljših. Iskreno ji čestitamo in ji želimo še veliko nadaljnjih uspehov!

Mentorica:
Jožica Orož Berginc, prof.

ZLATE 3ROZIKE

Evropske statistične igre so mednarodno ekipno tekmovanje, ki med srednješolci spodbuja zanimanje za statistiko in uporabo uradnih statističnih podatkov. Na letošnjih 6. evropskih statističnih igrah smo sodelovali prvič tudi dijaki Gimnazije Slovenske Konjice. Dijakinje 2. letnika Ela Kovačič, Anika Potočnik in Amalija Rozi Uranič (ekipa 3ROZIKE) so osvojile zlato priznanje po mnenju strokovne žirije.

Kot zmagovalke v javnem glasovanju pa so na podelitvi prejele s strani organizatorja Statističnega urada RS še zelo lepe praktične nagrade.

Mentorica:
Doroteja Štunf, mag. prof.

IZJEMNI USPEHI IZ ZNANJA ZGODOVINE

Naši gimnazijci so se letos izjemno izkazali na državnem tekmovanju iz zgodovine, ki je marca potekalo v Kranju. Ekipo naše Gimnazije so zastopali Manca in Ambrož Levart ter Ulrik Lebeničnik Trstenjak. Vsi trije so se domov vrnili s priznanji. Manca je dosegla 2. mesto med vsemi tekmovalci – prejela je zlato priznanje, Ulrik in Ambrož sta dosegla srebrni priznanji. Ekipo tekmovalcev se je izkazala tudi v terenskem delu tekmovanja – dosegli so 3. mesto med vsemi gimnazijami v državi. Na izjemen uspeh naših mladih zgodovinarjev smo zelo ponosni.

Mentorica:
mag. Aleksandra Boldin, prof.

LORINA ŽNIDARŠIČ PUŠNIK

Kaj ti je pri tem športu najbolj všeč in kaj te navdihuje?

Pri atletiki mi je všeč, da je individualni šport, kar pomeni, da je rezultat odvisen samo od mene. Navdihuje pa me želja po uvrstitvi na največja tekmovanja, kot so olimpijske igre.

Kako dolgo se že ukvarjaš z atletiko?

Z atletiko se ukvarjam od 1. razreda osnovne šole, torej že več kot 11 let. Bolj resno pa treniram zadnji 2 leti.

Kolikokrat na teden imaš treninge in kako ti znese s šolo?

Na teden imam 7 treningov, nedeljo pa imam prosto. V obdobju brez tekem treniramo in potujemo v tople kraje na priprave, kar pomeni, da takrat veliko manjkam v šoli. Ko se pa začne sezona tekem, je vse skupaj težje, ampak se s profesorji da vse dogovoriti. Menim, da je z disciplino in željo lažje uresničiti cilje.

Kakšen je občutek tik pred začetkom tekme?

Mislím, da je za večino mladih športnikov občutek pred tekmo enak. Vsi smo nervozni in imamo velika pričakovanja in cilje, zato občutimo veliko pritiska. Vemo pa, da z negativnimi mislimi ne bomo dosegli ničesar, zato jih poskušamo preusmeriti v pozitivne misli in si vizualizirati naš nastop oz. v mojem primeru tek.

Imaš kakšnega vzornika?

V športu nimam vzornika, saj verjamem, da vsak športnik pride do dobrih rezultatov po svoji poti.

Na kateri dosežek si najbolj ponosna?

Najbolj sem ponosna na večkratni naslov državne prvakinje v teku na 400 m z ovirami, na uvrstitve v mladinsko olimpijsko reprezentanco ter na tek na evropskih olimpijskih igrah mladih v Banski Bistrici leta 2022 in v Mariboru 2023.

NASTJA GORINŠEK

Kaj ti je pri tem športu najbolj všeč in kaj te navdihuje?

Pri odbojki mi je najbolj všeč timski duh in vzdušje, ki ga imamo s soigralkami na treningih in tekmah. Všeč mi je, da smo ekipa, da si stojimo ob strani in se podpiramo ob trenutkih, ko ima katera slab dan. Najbolj me navdihujejo prav tekme, seveda takrat, ko zmagamo, saj je zmaga pokazatelj našega truda in dela, ki ga v to vložimo.

Kako dolgo že treniraš odbojko?

Z odbojko sem se začela ukvarjati v 4. razredu osnovne šole, torej že 11 let.

Kolikokrat na teden imaš treninge in kako ti znese s šolo?

Treninge imam vsak dan med tednom po dve uri. Ob sobotah in nedeljah imam članske in mladinske tekme. Prostega časa in časa za učenje imam bolj malo, vendar si čas dobro organiziram in se držim svojih načrtov. Res je, da se včasih za kakšen predmet ne morem tako dobro pripraviti, kot bi

želela, takrat mi je v veliko pomoč status športnika. Tako si lahko izberem datume za spraševanja, kar mi zelo pomaga.

Kakšen je občutek tik pred začetkom tekme?

Občutek pred vsako tekmo je odvisen od nasprotnika, s katerim igramo. Če je nasprotnik bolj kvalitetna ekipa in vemo, da bo tekma napeta, sem tudi jaz pred tekmo precej živčna. Ves strah in živčnost pa mineta s prvim stikom žoge na igrišču.

Imaš kakšnega vzornika?

V ekipi sem podajalka in tudi moja vzornika sta temu primerno podajača. To sta slovenski podajač Dejan Vinčič in italijanski podajač Simone Giannelli.

Na kateri dosežek si najbolj ponosna?

Med dosežke zagotovo spada ta, da sem bila vpoklicana v državno reprezentanco U20. Dva-krat sem sodelovala na turnirju Mevza, na katerem sem enkrat osvojila 1. in enkrat 2. mesto. Izpostavila bi tudi ekipni uspeh leta 2022, ko smo kadetkinje osvojile 6. mesto v Sloveniji.

Intervjuja pripravila:
Neža Očko

NIK ŠKORJANC

Nik je fascinantna oseba, pravi biser, vedno pripravljen sodelovati in čisto preveč bister. Odgovoril je na nekaj vprašanj, ki se dotikajo njegove vsestranskosti, kulturne angažiranosti, šolskih dosežkov in pozitivizma.

Tvoja srednješolska pot je polna dosežkov, tako na šolskem kot tudi na kulturnem področju. Kako ti uspeva blesteti na vseh tako različnih področjih in ali lahko izpostaviš kakšen dosežek, ki izstopa in tebi pomeni največ?

Udejstvovanje na vseh kulturnih področjih mi je v užitek. Res je, da uporabljam skoraj vse umetniške izraze, saj menim, da se lahko tako docela izrazim, še posebej v kombinaciji med večjimi izrazi. Poleg umetnosti pa seveda na prvo mesto postavljam šolo. Pomembni se mi zdijo jasni in dovolj visoki cilji, ki sem si jih postavil in predstavljajo motivacijo za delo. Vsak dan pa se srečujem s številnimi odločitvami in odrekani ter tudi kakšnim delovnim dnevom, ki se podaljša v noč. Ne obupam pa tudi zaradi vseh nagrad, ki potrjujejo konkurenčnost mojega dela z najboljšimi, in družinskih članov, prijateljev ter mentorjev, ki verjamejo vame in skrbno bdijo nad mojim ustvarjanjem in delom. Med številnimi nagradami mi najbolj laska naziv Mladi up, številne avstrijske nagrade za avtorske pravljice in moja zadnja razstava .gol, ki mi je pomembna predvsem zaradi čustvenega odziva širše publike.

Si aktivno vključen v kulturno sceno in to vsekakor oblikuje posameznikovo perspektivo. Kako je tvoje udejstvovanje v kulturnih dejavnostih vplivalo na tvojo osebno rast, so kakšne povezave med tvojim kulturnim udejstvovanjem in šolskim uspehom?

Menim, da vsi umetniki pri ustvarjanju v prvi vrsti izhajamo iz ljudi, ki nas obkrožajo. Zdi se mi, da sem skozi umetnost spoznal, da je lahko vsak človek navdih, moramo le najti pravi kot, s katerega pogledamo nanj. Druga perspektiva, iz katere ustvarjam, je opazovanje lastnih čustev. To ustvarjanje deluje kot poglobljen razmislek o sebi. To se mi zdi zelo pomembno za vsakega posameznika, hkrati pa ta vrsta umetnosti ponuja pogovor publik, ki pride v stik z njo. Pogosto pa motive črпам tudi iz šolske snovi; inspiracija za mojo prvo razstavo je bila na primer biologija. Dosežki na umetniškem področju pa so navdih tudi za trud na šolskem.

Bližajš koncu svoje srednješolske poti. Kako razmišljaš o vlogi kulture pri oblikovanju tvoje celotne izkušnje? Ali obstajajo posebni trenutki iz tvojih kulturnih prizadevanj, za katere meniš, da so imeli trajen vpliv nate?

Kulturno udejstvovanje in šolo ponavadi ločim med sabo. Sta dva popolnoma drugačna svetova, ki pa se na trenutke križata, se sintetizirata in vplivata drug na drugega. Vsekakor

pa eno brez drugega ne gre. Umetnost mi predstavlja sprostitvev in odmik v drugi svet ter motivacijo za šolo, hkrati pa mi šola daje motive za ustvarjanje, znanje na področju umetnosti in tudi širše, ki je pomembno predvsem pri uveljavljanju na kulturni sceni, hkrati pa preko šole dostopam do mentorjev in prijateljev, ki igrajo veliko vlogo pri mojih uspehih.

Na mojem umetniškem udejstvovanju sem prejel številne nagrade in potrditve o kakovosti mojega dela. Dve imata posebno mesto pri meni, in sicer financiranje iz projekta Mladi upi, ki mi je hkrati priznanje, da moje delo cenijo strokovnjaki izven domačega okolja, hkrati pa finančna podpora, ki mi

omogoča uresničevanje projektov v takšni obliki, kot idejno nastanejo v mojih mislih. Drugo delo pa je razstava .gol; gre za prvi projekt, ki je pri ljudeh izzval intenzivne čustvene odzive, kar je tudi lastnost dobrega umetniškega dela. Zdi se mi, da je to kljub številnim nagradam v preteklosti prva stopnička v mojem ustvarjanju, ko lahko rečem, da je moje delo res dobro.

Mnogi občudujemo tvoj pozitiven odnos, saj si vedno dobre volje in nasmejan. Kako ohranjaš tako pozitiven pogled na vse v stresnem okolju, kot je srednja šola? Meniš, da ta pogled vpliva tudi na tvoje uspehe na šolskem in kulturnem področju?

Po mojem mnenju sem predvsem s številnimi izmenjavami in potovanji po svetu ter vse pogostejšim odmikom v umetniški svet ustvaril nov pogled na svet, ki mi pomaga dobro organizirati delo, kar mi omogoča stabilnost v stresnih situacijah, hkrati pa s poznavanjem svojih limit in ocenjevanjem pomembnosti posameznih projektov in ocenjevanj balansiram, koliko sebe dam v katero stvar, da ne izgorem, čeprav se včasih zgodi, da hodim po zelo tankem ledu. Takrat vem, da se moram umakniti in reorganizirati svoje delo ter plane in si vzeti tudi nekaj časa zase.

Kakšne so tvoje želje na kulturnem področju? Kako nameravaš nadgrajevati svoj umetniški navdih in izkušnje v nadaljnjem šolanju oziroma življenju? Kaj lahko od tebe še pričakujemo? O čem bomo v prihodnosti še brali?

Vsekakor ena od možnosti za študij ostaja dramska igra na AGRFT. Četudi bi ta padla v vodo, menim, da bom z umetnostjo ostal v stiku. V srednji šoli sem prišel v stik s številnimi mentorji, s katerimi načrtujem sodelovanje tudi v prihodnosti, vsekakor pa bom na umetnosti delal tudi samoiniciativno. V drugi polovici tega leta lahko pričakujete še zadnjo ponovitev razstave .gol in performativni projekt Ukradena esenca, rekonstrukt občutenja, ki ga oblikujem z mentorjem Miho Slapnikom in bo vključeval veliko prvin umetnosti, s katerimi bova sintetizirala prvine reja s poezijo in sodobnim plesom.

Hvala in veliko uspehov še naprej.

LARA REČNIK

Lara je članica šolske gledališke skupine, v prostem času se njene roke sprehajajo po klavirskih tipkah, prijateljuje z utežmi v fitnessu, poleg vsega tega pa je še dobra učenka, prijazna in preprosta, vedno pripravljena pomagati. In čisto nič važna.

V gledališki igri si našla umik in občutek odklopa od vsakodnevnega šolskega dela. Kako ti je sodelovanje v gledališču omogočilo, da se izraziš in napolniš z energijo? Ali obstajajo kakšne vloge ali trenutki na odru, ki imajo v tvojem življenju posebno mesto?

Sodelovanje v gledališki skupini mi je pomagalo razbiti tremo pred javnimi nastopi. Z vajami gibov, izrazov in govora sem se naučila biti bolj ponosna in samozavestna v svojih dejanjih in besedah. Na proslavi ob dvajsetletnici šole sem prvič stopila na oder pred polno dvorano obiskovalcev in to mi bo za vedno ostalo v spominu.

Poleg gledališča si povezana tudi z glasbo. Kako se v tvojem življenju ti zvrsti medsebojno dopolnjujeta? Kako nameravaš svojo ljubezen do gledališča in glasbe negovati tudi v prihodnosti?

Glasba me spremlja že celo življenje. Ko življenje postane stresno, rada sedem za klavir in se osredotočim na zaigrane melodije. Glasba mi tudi pomaga, ko se moram vživeti v lik. Najdem in poslušam pesmi, ki mi pomagajo, da lažje izrazim potrebna čustva.

Zdi se, da je telovadnica kraj, kjer sproščáš energijo in prijateljuješ z utežmi in ostalimi rekviziti. Kako telesna pripravljenost prispeva k tvojemu splošnemu dobremu počutju? Ali obstaja kakšna posebna fitness vadba, ki ti je res izziv?

Telovadba je čas zame. Tukaj se lahko sprostim in porabim vso odvečno energijo tistega dne. Po telesni aktivnosti se počutim bolj zadovoljna in umirjena. Telovadba mi pomaga očistiti misli, da lahko z lahkoto premagam probleme, ki so se prej zdeli nemogoči.

Počasi zaključuješ svojo srednješolsko pot. Ali že razmišljaš o vlogi gledališča, glasbe in vsekakor tudi telesne pripravljenosti pri oblikovanju tvoje osebnosti v prihodnje? Ali obstajajo posebni izzivi, s katerimi si se že srečala pri usklajevanju različnih interesov in kako si jih premagala?

Poskusila bom obdržati svoje stike z gledališčem in glasbo. Zdaj, ko sem doživela občutek, kako je stati na odru in lepoto v igranju glasbe, ne vem, če bom lahko ti dve stvari kdaj popolnoma zapustila. Edini izziv mi je bil časovno uskladiti vse dejavnosti. Odločila sem se posvetiti več časa samo gledališču, saj mi druge dejavnosti ne vzamejo toliko časa in priprave.

Biti prijazen in dostopen je dragocena lastnost. Kako so tvoji odnosi s sošolci in prijatelji vplivali na oblikovanje tvoje osebnosti? Kaj bi na podlagi lastnih izkušenj svetovala bodočim gimnazijcem?

Sošolci in prijatelji so me naučili sodelovati in si pomagati. Zelo pomembno je poslušati druge, saj se lahko naučiš veliko novih stvari. Vsak prijatelj je najprej bil tujec. Ne bojte se začeti pogovora.

Če se ozreš nazaj, ali je kaj, kar bi naredila drugače v svojih srednješolskih letih?

Ničesar ne bi spremenila. V teh štirih letih sem spoznala nove prijatelje in doživela veliko zanimivih izkušenj, ki mi bodo za zmeraj ostali v spominu.

Hvala in želim ti veliko uspehov pri nadaljnjem šolanju.

Intervjuja pripravila:
Eva Strniša

20 let ustvarjanja

Gimnazija Slovenske Konjice letos praznuje dvajseto obletnico ustanovitve, zato smo 6. decembra na slovesni prireditvi s hvaležnostjo in ponosom obeležili ta dogodek. Dijaki, bivši dijaki, profesorji in ostali zaposleni na šoli smo se skupaj s številnimi gosti sprehodili skozi bogato paleto spominov in vseh pomembnih dogodkov, ki so zaznamovali preteklih dvajset let. Prireditev smo soustvarjali dijaki, ki smo pripravili pester glasbeno-gledališki program. Dve desetletji morda ne predstavljata ravno dolgega časovnega obdobja, vseeno pa se lahko pohvalimo s številnimi projekti, aktivnostmi in zavidljivimi dosežki. 1119 dijakov je doslej tukaj uspešno opravilo in zaključilo gimnazijski program. Gimnazija za nas, dijake, ne predstavlja le stebra znanja, pač pa tudi okolje, v katerem rastemo in vstopamo v svet odraslosti. Ponosni in veseli smo, da nam šola v sorazmerno majhnem kraju omogoča široko paleto aktivnosti in priložnosti, da lahko s svojimi dosežki doprinašamo lokalni skupnosti.

Neja Nerad

GIMNAZIJSKE
Legendre
20 LET GIMNAZIJE SLOVENSKE KONJICE

LEA PRITERŽNIK

Lea je deklica za vse. Vsestranska, dinamična in nadarjena na več področjih. Zdi se, kot da ji v življenju nič ne uide. Pri njej seme uspeha resnično pade na plodna tla.

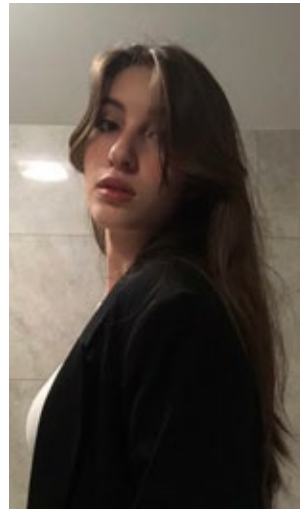
S svojim delovanjem na kulturnem področju si v srednji šoli pustila močan vtis. Ali mi lahko zaupaš kakšen projekt ali izkušnjo, ki je tebi najbolj pri srcu? Kako je ta izkušnja prispevala k tvoji osebni rasti v teh srednješolskih letih?

Moj najljubši projekt je sodelovanje v gimnazijski gledališki skupini. Spoznala sem mnogo ljudi, ki so me naučili marsikaj pomembnega. Poleg tega pa bi definitivno lahko rekla, da me vsak nastop vsakič preizkuša in nekako prisili, da poiščem svoje meje pri nastopanju ter jih seveda tudi prestopim. Čeprav so vaje lahko zelo intenzivne in naporene, se tega vedno lotim z največjim veseljem.

Si navdušena glasbenica, ki igra flavto in čudovito poje. Kako najdeš ravnovesje med glasbenim udejstvovanjem in drugimi vidiki svojega življenja, kot so šolske in kulturne dejavnosti. Kako vse to uskladiš? Ali se tvoji glasbeni talenti prepletajo tudi s tvojimi drugimi interesi?

Ker mi glasba in umetnostno ustvarjanje nasploh pomenita ogromno, se mi zdi, da res potrebujem zdravo ravnovesje med tem in drugimi stvarmi v svojem življenju. To seveda pomeni, da potrebujem dobro organizacijo časa in dela, kar pa ni vedno lahko. Večkrat moram kakšno stvar za kratek čas odložiti na stran, da moje šolske obveznosti ne trpijo preveč. Vedno pa se ob tem zavedam, da bom po npr. različnih ocenjevanjih spet imela čas za umetnost, kar me seveda dodatno motivira. Glasbo pa seveda večkrat poskusim vključiti v različne druge interese, kot je npr. dramski krožek.

Tvoje retorične sposobnosti so opazne in zdi se, da tvoj govor res steče kot po maslu in brez truda. Ali obstajajo posebni primeri, ko si ta svoj dar govora oziroma dobre komunikacijske sposobnosti uporabila, da si

se izvlekla iz zagate oz. neprijetne situacije?

Zdi se mi, da mi je zagotovo dalo nekakšno prednost, saj imam zato manj treme, ker v sebi vem, da sem sposobna opraviti vse, česar se lotim. Verjetno pa sem se tudi kdaj izvlekla iz neprijetne situacije.

Pri glasbenikih ima trenutni navdih ključno vlogo. Ali obstajajo določeni umetniki, zvrsti ali izkušnje, ki so vplivale na tvoj glasbeni slog? Si "fenica" kakšne glasbene skupine?

Pri igranju flavte mi je zagotovo bila prvi in morda tudi največji navdih moja prva učiteljica v glasbeni šoli v Celju, ki me je vedno znala spodbuditi na ravno pravi način, ko mi kaj ni šlo. Kar pa se tiče petja, je moja najljubša pevka Amy Winehouse in je moj navdih. Imela je res čudovit glas, ki je besedilo njenih pesmi samo še povzdignil z visoke na še višjo raven.

Približuješ se zaključku gimnazije. Kakšni so tvoji načrti in želje za prihodnost? Boš nadaljevala svoje delovanje na kulturnem in glasbenem področju po koncu srednje šole? Ali obstajajo posebni cilji ali projekti, ki jih želiš uresničiti in si to pripravljena deliti z nami?

Zagotovo bi s svojim ustvarjanjem želela nadaljevati tudi po srednji šoli, saj si enostavno ne znam predstavljati življenja brez tega. Kot nekakšen cilj, ki sem si ga zadala, bi se želela preizkusiti v igri in petju na kakšnem večjem odru ali pa morda celo pred kamero, saj se mi zdi, da bi to zares bila zanimiva izkušnja.

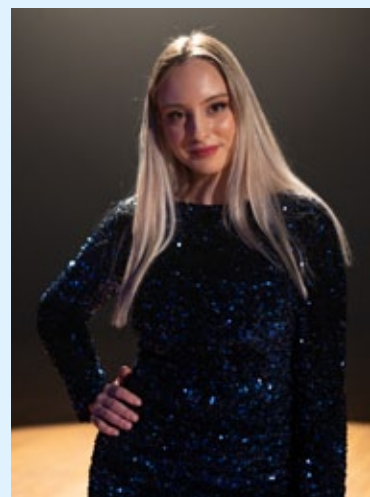
Hvala in veliko uspehov pri uresničevanju ciljev.

Intervju pripravila:
Eva Strniša

LAURA PESJAK

- Kaj ti je pri petju najbolj všeč? Kaj ti daje motivacijo, da vztrajaš?**
Pri petju mi je najbolj všeč, da lahko skozi pesem izražam to, kar čutim, čeprav je včasih težko.
- Izdala si že dve avtorski pesmi. Ali pišeš besedila sama? Lahko v prihodnosti pričakujemo še kakšno tvojo pesem?**
Res je, izdala sem dve avtorski pesmi. Besedila zanje pišem v večini sama, ko naletim na oviro, mi pomaga producent. V kratkem bo luč ugledal do zdaj meni najlepši komad in tudi projekt, na katerega sem zelo ponosna, saj sem tako za melodijo kot besedilo zaslužna sama.
- Na kateri glasbeni dosežek si najbolj ponosna?**
Trenutno sem zagotovo najbolj ponosna na svojo zadnjo pesem, sicer pa brez dvoma na tekmovanje Glasbena zvezda Štajerske, kjer sem bila superfinalistka.
- Bi želela bralcem še kaj sporočiti? Imaš zanje kakšen glasbeni nasvet?**
Če čutiš željo po petju, poj, saj je vse mogoče, dokler verjameš vase. In ko začneš verjeti, se bo zgodilo.

MAJA VUGA

- Zakaj si se izmed vseh inštrumentov odločila prav za bas kitaro? Kaj ti je pri igranju najbolj všeč in kaj te navdihuje, da vztrajaš?**
Preden sem se pridružila bendu, sem igrala klasično kitaro. Na prvem sestanku benda smo ugotovili, da imamo kar nekaj kitaristov, a nobenega basista, zato sem se odločila, da se naučim bas in postanem del glasbene skupine. Pri igranju mi je najbolj všeč, kako nizki toni basa dopolnijo melodije skladb in jih povežejo v celoto. Navdihuje me ljubezen do glasbe in veselje ter zadovoljstvo, ki ga čutim, ko igram.
- Igraš raje v skupini ali sama? Katera zvrst glasbe je tvoja najljubša?**
Raje igram v skupini, saj je res zabavno ustvarjati in skupaj rasti. Moja najljubša zvrst glasbe je rock. Še posebej pri srcu so mi skupine AC/DC, Guns'N'Roses in Queen.
- Kako glasba zaznamuje tvoje življenje? Imaš kakšnega vzornika? Kdo te pri igranju najbolj podpira?**
Z glasbo sem tesno povezana, odkar sem v vrtcu začela prepevati v pevskem zboru, se pri 8 letih začela učiti kitaro, pri 10 letih sintesajzer in kasneje še ukulele, kalimbo ter bas kitaro. Glasba me spremlja v vsakem trenutku dneva, bodisi med učenjem bodisi med pospravljanjem. Moj največji vzornik je Freddie Mercury, pri igranju pa me najbolj podpirata starša.
- Bi želela bralcem še kaj sporočiti? Imaš zanje kakšen glasbeni nasvet?**
Če te glasba veseli, izkoristi vsako priložnost, da lahko nastopaš, saj s tem pridobiš veliko novih izkušenj in poznanstev. Ne pusti, da te pri ustvarjanju omejujejo in naj te ne bo strah pokazati svojega talenta.

SOFIJA MRZDOVNIK

- Kako dolgo se že ukvarjaš s petjem? Bi nam lahko zaupala nekaj o svojih začetkih?**
Glasba me spremlja že praktično od rojstva, saj prihajam iz glasbene družine. Tako sem vedno sodelovala pri glasbenem dogajanju že v osnovni šoli. Malo bolj resno pa se ukvarjam z glasbo, odkar obiskujem glasbeno šolo. Najprej sem igrala klavir in obiskovala solo petje v Glasbeni šoli Slovenske Konjice, zdaj pa obiskujem Glasbeno šolo odrskih umetnosti Vokal BK studio v Celju.
- Kako bi opisala občutek, preden stopiš na oder? Imaš kdaj tremo, te je strah nastopati pred množico?**
Preden stopim na oder, imam tremo, če vem, da se na nastop nisem dovolj pripravila. Po navadi mi največ težav predstavlja učenje besedila na pamet.
- Imaš veliko nastopov in vaj, kar ti verjetno vzame veliko časa. Kako to usklajuješ s šolo?**
Imam srečo, da se nam profesorji vedno prilagodijo, tako da večjih težav z usklajevanjem nimam. Pomaga pa mi tudi status kulturnice, s katerim si sama organiziram, kdaj bom ocenjena glede na vaje in nastope.
- Bi želela bralcem še kaj sporočiti? Imaš zanje kakšen glasbeni nasvet?**
Bodočim pevcem predlagam, da skušajo čim več nastopati. Vsak naslednji nastop je lažji od prejšnjega, izkušnje na odru pa vam bodo pomagale izboljšati tako pevske sposobnosti kot tudi samozavest.

Interview with an assistant professor Britovšek

We are thrilled to have a native English speaker at our Gimnazija Slovenske Konjice. Mr Britovšek has been an assistant professor at our school since this September, so we haven't worked together a lot yet, but we think he can definitely teach us a lot. We decided to sit down and have an interview with him about his career and experiences in Slovenia.

Q: What do you think are the main differences between the Irish school system and the Slovene school system?

A: The first thing I see when I look around me is that the students are dressed casually. They would have to wear uniforms in Northern Ireland. Another major difference is also the school schedule. Here, the school starts at 7.10 and ends around 2 in the afternoon. When I tell my friends back in Northern Ireland that I must start teaching this early in the morning, they think I'm totally crazy. You have more tests throughout the year. In Northern Ireland, there are only tests at the end of each term. There is one factor that dominates education in Northern Ireland, and that is religion. There are Catholic schools and State schools and religion is taught as a compulsory subject in all the schools. I am happy that state schools and religion are separated here. From my point of view, I like your school system.

Q: How do you like working at our school?

A: I love working at your school. I've been working here since September. I like the atmosphere in the school, which is very calm. The staff and the students are very friendly and cooperative. I feel at ease here, shall we say.

Q: What do you think are the advantages of a small school?

A: In this school there are around 200 students, and you all know each other. You know your classmates and also the other students. As I teach all the classes here, I know all the students – maybe not by name, but by sight. I have found that this is the same in other larger schools in which I am teaching and there is a very profound community spirit in all the schools. I find that the smaller school is quieter and not as »busy«.

Q: Is it different being a teacher here than being a teacher in Northern Ireland?

A: A teacher is a teacher. I think it depends on what school you go to. I have encountered nothing but respect and friendliness from all the students in the 15 years I have been teaching in Slovenia. Obviously, the language is different, but when I look around the classroom, it's pretty much the same as in Northern Ireland.

Q: What is your favourite part about teaching?

A: Every day is different. Every day I wake up and go to school, I know what I should expect, but sometimes plans don't work out, which is a good thing. You need to have a plan A, a plan B, and sometimes even a plan C and D. I like being and working around people. I have taught all age groups from 11 to 80 and each group is different and each person is different. I see teaching as guiding people – guiding them to reach their potential. In an English class, I love to hear all the students' opinions. I may not agree with some of them, but I love to hear them.

Q: Why did you choose to become a teacher?

A: It chose me. I was an accountant in Canada, and when I came back to

Northern Ireland, I was searching for work, and I saw an advertisement in the local newspaper for a lecturer. So I called the college, sent them my CV, and I had an interview with the headmaster, and so I got the job as a teacher of accounting and junior mathematics. It was a temporary position, but I loved the experience and so I went back to university to complete my teacher training. Even when I was an accountant, my favourite part of the job was teaching and training the junior accountants in the company.

Q: Why did you choose to teach English?

A: Again, it chose me. There was a local company that was employing a lot of people from Portugal, whose children attended the school in which I was teaching at the time. The headmaster of the school asked if I wanted to teach them English. I agreed and went back to university (again) to complete a 2 year part-time course on teaching English as a foreign language, and since then, I've been teaching English.

Q: Do you have any favourite English words?

A: I like this word; antisestablishmentarianism. And there's one word I love—well, it's not really a word. It came from a movie, Mary Poppins: Supercalifragilisticexpialidocious. I love learning new words. I love being a teacher because I get to learn so much from students as well, and some of the words they use are, shall we say ... interesting.

Q: Have you experienced any cultural shocks coming to Slovenia?

A: The first shock was just moving here and living here. Starting work at 6 or 7 o'clock in the morning was a shock in the beginning. However, you do finish at 2 or 3 o'clock, which I like because that gives me more time in the afternoons. In Northern Ireland, school starts at half past nine and you finish at 4 o'clock, and by the time you get home, it can be around 6 o'clock. So that was a shock, but I prefer it now that I'm used to it. Small everyday things like paying bills, for example, are also different. Driving is also a shock, but only when I go back to Northern Ireland, because I have got used to driving on the right.

Q: Which Slovenian dish do you like the most?

A: I asked some first-year students a week ago who the best chef in Slovenia was, and one young man said to me "babica". I totally agree. I just love Slovenian home cooking. I was with my friends for lunch on Sunday, and they made *krvavica*, *kislo zelje*, and *krompir*. Perfect. The only thing I don't like is *vampi*.

As students, we think he is an amazing addition to our English classes. So far, we have also learned so much about Northern Ireland's culture and tradition. His classes are never boring or dull. We certainly hope to learn more from him.

Neja Kotnik and Lukas Jerot

PROJEKT PROUD TO BE ...

Ponosen/ponosna ... se glasi moto projekta, ki ga skupaj tvorita šoli WI'MO Klagenfurt (Celovec) in ŠC Slovenske Konjice-Zreče, v katerem sodeluje 43 dijakov.

Po uvodnem online srečanju smo se od 12. do 14. aprila družili v Slovenskih Konjicah. Kljub slabemu vremenu smo vrstnikom iz Avstrije ponosno pokazali lepote Dravinjske doline.

V treh dneh druženja smo izvedli številne delavnice, obiskali Žičko kartuzijo, nad katero so bili navdušeni. Navdušila jih je kombinacija starega romansko-gotskega sloga s pridihom najmodernejšega dela – pomične strehe.

V centru Noordung v Vitanju jih je prevzela čudovita razstava in seveda robotka Vita, ki je z njimi prav prijetno kramljala.

Gospod Pavel Skaza nam je pokazal, kako nastane violina. Pojasnil je, koliko časa traja izdelava in kaj vse potrebuje za vrhunski inštrument. To je res pravo mojstrstvo.

Ob večerih smo poskrbeli za druženje in kramljanje v sproščenem duhu. V dvorani Konjičanka smo kegljali, v Termah Zreče pa smo se predali vodnim užitek. Svoje goste smo peljali tudi na ogled vinske kleti Zlati grič. Gostje so bili nad Gimnazijo in lepoto Dravinjske doline navdušeni. Nas pa kmalu čaka povratni obisk Avstrije, potem pa gremo novim projektnim nalogam naproti.

Zoja Zorc

OBISK FRANCOSEKIH DIJAKOV V SLOVENIJI

Dijaki Gimnazije Slovenske Konjice smo vse od decembra, ko smo bili na izmenjavi v Franciji, nestrpno pričakovali prihod naših sovrstnikov iz Francije. Tako smo jih končno in z navdušenjem pričakali 30. 5. 2023. Ob ponovnem prijateljskem snidenju smo francoskim dijakom v avli naše šole pripravili pristrčno dobrodošlico in pogostitev.

Drugi dan izmenjave so francoski dijaki imeli možnost sodelovati pri pouku. Po tem uvodnem delu smo se vsi skupaj z avtobusom odpravili v Žičko kartuzijo, dijaki pa smo lahko preizkusili tudi virtualna očala. Za kratek predah smo posedeli tudi v najstarejši slovenski gostilni Gastuž. Del poti nazaj proti Konjicam smo opravili peš. Sprehodili smo se še po našem starem trgu, ponosno smo jim razkazali naše mesto. Naslednji dan smo preživeli v Celju, kjer smo imeli voden ogled mesta in gradu ter tako spoznali pomembnost, moč in ugled celjskih knezov.

Najbolj so se francoski dijaki veselili celodnevnega izleta. Očarala nas je čudovita Postojnska jama. Ta prijetno topel dan pa je bil nadvse primeren tudi za sprehod ob slovenski obali. Najpogumnejši so tudi zaplavali.

Peti dan izmenjave je bil namenjen druženju z družinami gostiteljicami. Velika večina nas je goste odpeljala na Roglo na atraktivno Pot med krošnjami.

Naša izmenjava se je čisto prehitro zaključila. Francoski dijaki so si pred odhodom domov ogledali še naše glavno mesto. Vsako slovo je težko, najtežje pa je vedno slovo od prijateljev, zato smo se resnično s težkimi srci poslovili od vseh naših francoskih sovrstnikov.

Manca Levart

FINSKA SKOZI DIJAŠKE OČI

Slovensko-finsko (natančneje konjiško-loimaansko) prijateljstvo traja že več kot 10 let, vse odkar sta naši profesorici obiskali finsko šolo Novida Lukio leta 2013. Preko Erasmus+ programa smo zdaj sodelovali že četrtič in postopno z nekaterimi učitelji postali dobri stanovski kolegi. Tokratna povezava je vzklila iz ponovne želje po sodelovanju, in sicer na temo Učenje v naravi (Outdoor learning). Aprila 2023 smo se srečali v Slovenskih Konjicah, letos januarja pa pri njih, na Finskem.

»Naši Finci«

5 dijakov iz majhnega mesta Loimaa na Finskem nas je lani aprila obiskalo za 5 dni. Sprva smo bili drug z drugim malo sramežljivi in tihi, saj za Fince velja, da so razmeroma zaprti in tihi ljudje. Že zelo kmalu pa smo našli skupen jezik in postali pravi prijatelji. Skupaj smo kuhali, raziskovali okolico in Slovenijo, na Bledu smo raziskali vse skrite koticke. Pripovedovali so nam o svojih dogodivščinah na Finskem, kako preživljajo vsak dan v tej mrzli deželi. Naučili smo jih nekaj slovenskih izrazov, tako da smo se ob koncu tedna poslovili v slovenščini in obljubili, da se ponovno snidemo januarja.

Nervoza ob ponovnem srečanju je kmalu izpuhtela v mrzel finski zrak in srčno smo se razveselili drug drugega. Bivali smo pri družinah naših gostiteljev, kjer smo dodobra spoznali finski način življenja. Stereotip, da so prebivalci severne Evrope hladni in tihi ljudje, se je izkazal za popolnoma napačnega. Družina, pri kateri sem bivala, me je že prvi dan sprejela medse. Pripovedovali so mi o družinskih prigodah, kazali družinske slike in mi z zanimanjem prisluhnili, ko sem razlagala o življenju na Slovenskem. Med nami ni bilo zadrege, zdelo se nam je, da se poznamo že več let in smo nerazdružljivi. Na koncu tedna je bilo slovo grenko, saj smo vedeli, da se naša skupna pot na tej točki konča. Poslovili smo se s skupinskim objemom in s solzami v očeh mahali v slovo.

Lara Leber

Z gosti odkrivamo domače kraje

Vloga gostitelja tujemu dijaku prinaša veliko prednosti, saj skupaj z gosti odkrivamo našo bližnjo in daljno okolico. Ko smo gostili finske dijake, smo si ogledali klet Zlati grič, Slovenske Konjice, Zreče, Srednjo poklicno in strokovno šolo Zreče, kjer smo si sami skuhalo kosilo, spoznavali smo zelišča in vrtnarjenje pri Žički kartuziji z Majniko, nazadnje pa še Bled, Blejski vintgar in Roglo, kjer pa žal nismo imeli sreče z vremenom. Prav tako smo imeli jezikovne delavnice na naši šoli in gozdarske delavnice na Stranica. Na vseh delavnicah in izletih smo s finskimi dijaki stkali dobra prijateljstva.

Špela Vehovar

Dijaške izmenjave so zakon

Izmenjave igrajo pomembno vlogo v mojem življenju. Vsaka izmed njih mi je spremenila kosček pogleda na svet in izoblikovala moj Jaz. Na njih sem spoznal veliko prijateljev, s katerimi ostajam v stiku, prav tako pa z njihovo kulturo. Tako imam na primer prijatelje s Kitajske, iz Avstrije, Španije in nenazadnje tudi s Finske. Izmenjava na Finskem je bila prav posebna izkušnja. Dijaki smo spoznali finsko tradicijo, se naučili nekaj finskih besed in prišli v stik z, za Fince, milo zimo. Čar finskega snega in cimetovih rolic bo z mano ostal v spominu skupaj z družinji in vsemi izkušnjami, ki so nam jih pripravili finski prijatelji, s katerimi smo se že srečali prejšnje šolsko leto v Sloveniji. Moi moi in se vidimo zopet na Finskem.

Nik Škorjanc

Učenje med druženjem

Na Finskem smo sodelovali v mnogih aktivnostih v šoli Novida Lukio in tudi izven nje. Prvi dan smo se spoznavali z dijaki iz Španije in finskimi vrstniki. Med igro je vsak imel možnost govoriti drug z drugim in se predstaviti. Naslednji dan smo obiskali finski muzej kmetijstva, kjer smo na interaktiven in zanimiv način spoznali zgodovino finskega poljedelstva in živinoreje. V sredo smo se odpravili v zasnežen finski gozd, kjer smo se učili, ustvarjali in se družili. Opazovali smo živali v gozdu, nastale so tudi originalne umetnine v snegu. Naslednje jutro smo se odpravili v mesto Tampere, kjer smo obiskali mestno knjižnico in muzej z razstavami, kot so zgodovina računalniških igrar, nastanek mesta, zgodovina pravljic ... Bilo je zabavno.

Žiga Juhart

Savna in znamenito ledno kopanje pri -25°C

Med obiskom Finske smo se z našimi gostitelji odpravili v večjo savno ob jezeru Mellilänjärvi. Preoblekli smo se v kopalna oblačila in se odpravili v močno zakurjeno savno. Tam smo sedeli na posebnih lesenih klopih in "metali" vodo na žgoče kamne, ki so vodo v trenutku spremenili v paro. Ko nam je bilo dovolj vroče, smo odhiteli v ledeno jezero za ohlajitev. Voda je bila ledeno mrzla, saj je imela 2-3 stopinje. Po kopanju, ki je trajalo okoli minuto ali dve, smo morali zaradi nizkih temperatur zraka res pohiteti in se vrniti v savno. Cel postopek smo ponovili trikrat ali štirikrat. občutek po savni in kopanju je bil zelo sproščujoč, sledila sta še večerja in druženje v bližnji koči.

Janej Kotar Tominšek

Gems of EU v številkah – 3 leta mednarodnih aktivnosti na Gimnaziji Slovenske Konjice

Mednarodni projekt Games to Empower Minds and Souls of Europe, ki se je začel leta 2020 in se zaradi korone razširil na 3-letno obdobje, se je pravkar zaključil. Dogajanje je temeljilo na skupni temi IGRIFIKACIJA V IZOBRAŽEVANJU. Na gimnazijah po Evropi, ki smo jih obiskali v tem času, pa smo izbirali specifična področja za obravnavo: kulturno dediščino, tehnologijo in humanizem, psihologijo, literaturo, ljudsko umetnost ... Zaradi razvejanosti dejavnosti in velikega števila držav, šol in udeležencev povzemimo dogajanje v nekaj številkah:

- 6 držav (Madžarska, Španija, Portugalska, Avstrija, Hrvaška in Slovenija),
- 6 evropskih mest in
- 6 gimnazij (Szazhalombatta, Madrid, Lizbona, Dunaj, Hvar in Slovenske Konjice).
- Najmanj 40 udeleženi dijakov,
- 6 koordinatorjev in
- okrog 20 ostalih sodelujočih učiteljev ter
- okrog 20 ostalih delavcev šole.
- 6 tedenskih intenzivnih aktivnosti učenja in pridobivanja novih spretnosti – dijaških izmenjav,
- okrog 40 udeleženi družin,
- 6 županov in lokalnih skupnosti s svojimi dejavnostmi,
- najmanj 10 novonastalih didaktičnih iger,
- zbirka sodobnih pristopov k izobraževanju, temelječih na elementih igrifikacije,
- mnogoštevilne znamenitosti in organizacije, ki se vsebinsko povezujejo z osnovno temo,
- 1 Gems skupnost povezanih zadovoljnih udeležencev.

mesta, kjer se nahaja šola gostiteljica. Da pa je bila izkušnja res nepozabna in avtentična, je pripomoglo dejstvo, da smo bivali pri madžarskih vrstnikih in njihovih družinah. Preživljanje časa z madžarsko družino nam ni le omogočilo okušanja domačih in tradicionalnih jedi, ampak smo postali tudi del družine. Izmenjava je bila odlična priložnost za sklepanje novih prijateljstev in zares nepozabna izkušnja.

Iva Kos

Zadnje leto projekta je bilo najaktivnejše, izmed 4 dijaških izmenjav smo od lanskega informativnega dne obiskali še zadnji dve Erasmus+ šoli in doživeli še zadnja 2 skupna tedna s »starimi« prijatelji, udeleženci projekta.

NA MADŽARSKEM, marec 2023

Pet dijakov je lani v spremstvu mentoric odpotovalo v majhno mestece Szazhalombatta, ki se nahaja v bližini Budimpešte. Družili smo se s sovrstniki iz Hrvaške, Avstrije, Španije, Portugalske in seveda Madžarske. Dnevi so hitro minevali, saj smo vsak dan počeli nekaj novega in zanimivega. Imeli smo dva organizirana izleta, enega v madžarsko prestolnico in drugega v najstarejše mesto na Madžarskem. Spoznavali smo madžarsko kulturo, zgodovino in običaje skozi različne delavnice. Z igro lovljenja zaklada pa smo tudi podrobneje spoznali pomembnejše osebnosti, zgradbe in dogodke

NA HVARU, maj 2023

Še zadnja izmenjava projekta Gems of Europe je potekala na Hvaru – znanem tudi kot 4. najlepšem otoku na svetu. Udeležili smo se je štirje dijaki – Špela, Laura, Janej in Luka. „Sunčani Hvar“ za nas žal ni bil tako sončen. Prve tri dni smo imeli dež, a nam to ni pokvarilo vzdušja. Morje, kava in dobra mednarodna družba – vse, kar si človek sploh lahko zaželi. Podnevi smo sodelovali v različnih delavnicah in skupaj z našimi gostitelji raziskovali lepote Hvara, zvečer pa uživali na plaži, jedli pice in se zabavali. V četrtek in petek nas je razveselilo sonce in najpogumnejši so zaplaval v morju. V četrtek zvečer smo imeli poslovilno zabavo, v petek pa še zaključno prireditev. V soboto je sledil odhod domov – s katamaranom do Splita, potem pa z avtobusom proti Sloveniji. S solzami v očeh, a lepimi spomini smo zaključili še zadnjo izmenjavo tega projekta.

Špela Hace in Laura Pesjak

Simulacija parlamenta EU v Strasbourgu

V mesecu maju se je v okviru Šole ambasadorke Evropskega parlamenta 26 dijakov Gimnazije Slovenske Konjice udeležilo simulacije Evropskega parlamenta v mestu Strasbourg v Franciji. Tam smo si ogledali znamenitosti Strasbourga ter obiskali sedež Parlamenta EU.

Že med potjo smo se seznanili z zgodovino Strasbourga ter z zanimivostmi dežel, skozi katere nas je vodila pot. Po Strasbourgu smo potovali z javnim prevozom – vlakom in se srečali z mladimi iz drugih držav EU.

Naslednji dan smo se odpravili do sedeža Parlamenta EU. Najprej smo se fotografirali pred mogočno stavbo, nato pa vstopili v njihovo jedilnico, kjer smo najprej pozajtrkovali. Potem smo se odpravili v polkrog poslancev EU, kamor se je posedlo več kot 400 dijakov in dijakinj. Dogodek se je začel s toplim pozdravom moderatorok ter predstavitvijo programa. Ogledali smo si

videoposnetek predsednice Evropskega parlamenta Roberte Metsole, kjer je govorila o pomembnosti EU kot institucije ter kako s programom EUROSCOLA omogočajo dajati glas mladim, ki so večkrat izključeni iz odločanja o prihodnosti Evrope in EU. Nato je sledil virtualni intervju s podpredsednikom Evropskega parlamenta Robertsom Zilejem. Vprašali smo ga lahko o vseh aktualnih temah. Tako je tudi eden izmed naših dijakov Vid Žveglič vprašal podpredsednika o predmetu klimatskih aktivistov. Po kosilu smo imeli simulacijo delovanja Evropskega parlamenta. Predstavili so nam evropski zakon o poluciji, razdelili smo se v skupine za in proti sprejemu zakona, kot tudi na neodločene ter kompromisno orientirane. Sledila je debata, kjer je vsak dijak imel možnost predstaviti argument za svojo stran. Simulacija je trajala približno dve uri. Nato smo se z avtobusom odpravili proti Sloveniji.

Zelo sem hvaležen naši Gimnaziji ter še posebej profesoricama, mag. Aleksandri Boldin in mag. Marjetici Štante Kapun, da sta nam preko projekta omogočili to nepozabno izkušnjo. Ta izkušnja je bila za vse nas edinstvena in bo za vedno ostala v naših spominih. Komaj čakam, da izvem, kaj nas v okviru Šole ambasadorke čaka v prihodnjih letih.

Žiga Juhart

Hram umetnosti

Sproščeni večeri so rezervirani za vse dijake, ki so ljubitelji umetnosti in gledališča. Med letom smo si v SNG Maribor ogledali dramske predstave v izvedbi odličnih dramskih igralcev, ki so nam popestrili večerne urice in morda celo odprli novo temo razmišljanja o svetu in o nas samih.

Tudi tokrat smo spremljali res kvalitetne predstave z bogato sceno in dodatki ter doživeli raznoliko gledališko produkcijo.

M. R.

Dan Evrope na Gimnaziji Slovenske Konjice

Na Gimnaziji Slovenske Konjice smo v okviru projekta Šola ambasadorka Evropskega parlamenta obeležili 9. maj - dan Evrope. Poleg kulturnega programa smo pripravili okroglo mizo o okoljski problematiki in izzivih sodobnega sveta z gosti iz Občine Slovenske Konjice, JKP Slovenske Konjice in Zavoda za gozdove – OE Slovenske Konjice. Dogajanje se je nadaljevalo na ploščadi pred šolo, kjer so dijaki 2. in 3. letnikov prikazali rezultate celoletnega dela pri ITS.

Koordinatoriki Šole ambasadorke Evropskega parlamenta:
mag. Aleksandra Boldin, prof. in
mag. Marjetica Štante Kapun, prof.

Evropski dan jezikov

Vsako leto 26. septembra po vsej Evropi praznujemo evropski dan jezikov, ki ga je Svet Evrope prvič razglasil leta 2001. Ta dan je namenjen spodbujanju pomena in prednosti učenja tujih jezikov, ozaveščanju o vseh govorečih jezikih po Evropi ter osveščanju javnosti o bogati kulturni in jezikovni raznolikosti, kajti znanje jezikov odpira vrata v študijsko in poklicno mobilnost, širi obzorja in ruši kulturne stereotipe.

Večjezičnost se po Evropi spodbuja v prepričanju, da jezikovna raznolikost predstavlja pomembno orodje za doseganje boljšega medkulturnega razumevanja in hkrati predstavlja ključno sestavino bogate kulturne dediščine naše celine.

Tudi na Gimnaziji Slovenske Konjice profesorji spodbujajo učenje tujih jezikov ter sodelovanje z drugimi evropskimi državami. Dijaki smo po skupinah posneli video na temo evropskega dneva jezikov. Najboljši video pa si je zaslužil tudi odlično oceno.

Žana Kotnik

Dnevi evropske kulturne dediščine 2023 na Gimnaziji Slovenske Konjice

Ponosni smo na naše gimnazijce, ki s svojo izvirnostjo na svojevrsten način črpajo iz kulturne zakladnice, ji dodajajo nove dimenzije ob informacijski tehnologiji ter tako pripomorejo k njeni revitalizaciji. Na Gimnaziji Slovenske Konjice vedno znova najdemo »biserčke« iz lokalne zgodovine in kulture, ki jih nizamo v dogajanje DEKD in jih na svojevrsten način populariziramo med mladimi generacijami in drugimi obiskovalci. Tako udeleženci razumejo povezanost lokalne zgodovine s širšim slovenskim in kulturnim prostorom. Gimnazija Slovenske Konjice je s sodelovanjem v projektu DEKD pridobila prepoznavnost v lokalnem, slovenskem in evropskem okolju, saj smo bili v večletnem sodelovanju tudi med prejemniki nacionalnih in evropskih nagrad, sodelovali pa smo tudi na občinskih in nacionalnih dogodkih.

Dneve evropske kulturne dediščine 2023 smo na Gimnaziji Slovenske Konjice sklenili z zaključno kulturno prireditvijo z otvoritvijo razstave, na kateri smo predstavili izdelke dijakov ter digitalne zgodbe (21. september).

Vedno znova nas razveselijo dijaki s svojo energijo, da v medgeneracijskem sodelovanju ustvarjamo delavnice z metodami, ki so blizu mladim generacijam. Gimnazija Slovenske Konjice v nacionalnem projektu, ki je del evropskega projekta, sodeluje že 10. leto zapored.

Letos smo pripravili 5 delavnic oz. dogodkov z različnih področij: kulturno-zgodovinskega, etnološkega, likovnega, glasbenega, jezikovnega, fotografskega, geografskega in naravoslovnega. Večino smo realizirali v septembru, nekaj se jih nadaljuje do konca šolskega leta. Tematika se je nanašala na revitaliacijo redkih in dragocenih znanj preteklosti.

Koordinatorica projekta DEKD:
mag. Aleksandra Boldin, prof.

ODSEV LETA

Na prireditvi ob koncu pouka smo se ozrli v preteklost ter se spomnili dogodkov, ki smo jih doživeli med šolskim letom. Podelili smo nagrade odličnim dijakom, priznanja na državnem nivoju, nagrado odličnosti dijakom, ki so bili vsa 4 leta odlični ...

Na koncu smo si zaželeli najdaljše in najboljše počitnice do sedaj, da bi bili ponosni in zavedni Slovenci, kjer koli bomo počitnikovali.

M. R.

Gledališka skupina Gimnazije Slovenske Konjice

Gledališka skupina je dejavna že vrsto let, in sicer pod vodstvom bivšega dijaka Mihe Slapnika. Skupaj z mentorjem ustvarjamo različne predstave tako, da nas vodi skozi ustvarjalni proces. Tako se vse naše ideje zberejo na kup in združijo v končni izdelek. V zadnjih dveh letih sta tako nastali dve predstavi; prva govori o konjiških legendah, v ospredju pa je bila zgodba o vitezu Juriju in zmaju, druga pa ima naslov Tovarna ljudi in opozarja na pohlep človeštva, ki ga je potrebno s skupnimi močmi premagati z ljubeznijo. Z obema igrama smo se prijaviili na Vizije, kjer smo v pomladnih mesecih s prvo dosegli srebrno priznanje na regijskem tekmovanju. V šolskem letu 2022/23 smo za vikend odšli na priprave, kjer smo se preizkusili v snemanju krajših posnetkov. Imeli smo vodeno jogo in meditacijo, debatirali smo o različnih temah ter se veliko družili. Naša skupina se torej rada preizkuša v novih stvareh, spodbuja vsakega posameznika, da zablesti v soju odrskih luči in odprtih rok z veseljem sprejme prav vsakogar, ki bi se želel pridružiti.

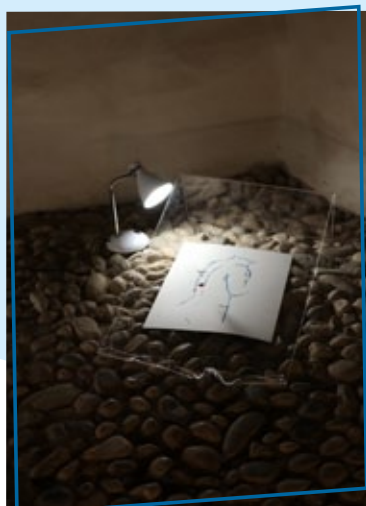
Lea Priteržnik

Je bolje biti zakrit ali gol?

Koliko lahko pomeni golota besed, telesa? Pred kom se zakrivamo in zavijamo v črke? Pred ljubeznijo? Smo lahko zakriti pred nekom, ki ga ljubimo? To je zgolj nekaj vprašanj, ki si jih je zastavljal Nik Škorjanc v likovno-literarni razstavi .gol, ki vključuje tudi skulpturne elemente. Nik skozi ljubezensko zgodbo opozarja na nepristnost odnosov med ljudmi v sodobni družbi, saj si ti pogosto nadenejo maske in si ne dopustijo prodora bližnjega v njihov Jaz, hkrati pa govori tudi o tveganju, ki ga sprejemamo s tem, ko se razgalimo pred drugim. Razstava .gol je bila predstavljena že na petih razstaviščih, v novem letu pa bo na ogledu tudi v Vitanju. Je bolje biti zakrit ali gol?

N. Š.

V družbi s prevajalko in z avtorico Alexandro Natalie Zaleznik

Ob evropskem dnevu jezikov smo v sodelovanju z JSKD Slovenske Konjice med nas povabili prevajalko in avtorico Alexandro Natalie Zaleznik.

Dijakom je predstavila način življenja in vlogo prevajalca in tolmača. Hkrati je spregovorila o čaru znanja jezikov in dijake navdušila za učenje novih. Sama se je med študijem učila še švedščine.

Dijake je popeljala tudi skozi svoj ustvarjalni opus. Namignila jim je, naj poskušajo izražati svoje misli, občutja in razpoloženja na različne načine, ker le tako bodo ugotovili, kaj je zanje in kaj ne. Sama se je preizkusila tudi v likovnem izražanju. Poudarila je pomen različnih natečajev, na katere se prijavlja in tako razvija svoj talent. Prišepnila nam je, da je pred izidom tudi njena prva avtorska slikanica.

Zaupala nam je tudi nekaj o svojih aktivnostih na Frankfurtskem knjižnem sejmu, na katerem je bila Slovenija v letu 2023 častna gostja.

Kasneje smo izvedeli, da je prav tam ob podelitvi nagrade Fabjana Hafnerja za najboljši prevod prejela posebno omembo za svoj izvrsten prevod pravljice Zajčkova hišica Anje Štefan.

Veseli smo, da smo v letu, ko je Slovenija prejela vlogo častne gostje na tako pomembnem knjižnem sejmu, del tega doživeli tudi mi.

Marjana Cenc Weiss,
koordinatorka srečanja

Zdrav duh v zdravem telesu

Šport je trdno povezan z zdravim načinom življenja. Velja načelo »zdrav duh v zdravem telesu« in naša šola se trudi, da bi dijakom v času šolanja šport čim bolj približala. Letošnje šolsko leto je za dijake že od samega začetka športno obarvano.

številine aktivnosti, ki nam jih ponuja zima. Poudarek je predvsem na smučanju, a tudi za ljubitelje drugih zimskih športov drugačnih športnih aktivnosti ne manjka. Tretji letniki bodo tretjo uro športne vzgoje preživeli v začetku maja v Fiesi, kjer bodo plavali, se potapljali in supali vse do Pirana.

V septembru smo izkoristili še zadnje toplejše dni in se odpravili na prvi, jesenski športni dan, ki je potekal po okoliških hribih. Prvi letniki so se odpravili na Stolpnik, dijaki drugih letnikov do Žičke kartuzije, tretje letnike pa je pohod ponesel do Gorenja.

Za popestritev pouka športne vzgoje se v sklopu obveznih izbirnih vsebin vsako leto izvajajo različne športne aktivnosti. Prvi letniki so začetek gimnazijskega šolanja začeli na športno-spoznavnem vikendu v Tolminu. Kolesarjenje, orientacijski pohodi, namizni tenis, spoznavanje okolice, rafting in še številne druge aktivnosti, ki so potekale v športnem duhu, so ponudile dijakom možnost boljšega spoznavanja svojih sovrstnikov. Drugi letniki se bodo v februarju odpravili v Kranjsko Goro, kjer se izvajajo

Vsem, ki pa si želijo malo več od športa in so željni tudi višjih uspehov, pa šola omogoča sodelovanje v šolskih ekipah. V letošnjem letu je naša šola sodelovala na tekmovanjih iz atletike, košarke, odbojke in nogometa. V vsaki disciplini nam je zmanjkalo malo športne sreče, da bi se uvrstili v finalni krog.

Gibanje in šport sta pomembna za zdravo rast in razvoj mladostnika. Naša šola dijakom omogoča raznovrsten spekter športnih dejavnosti, ki dijake spodbujajo k vsakodnevni gibanju in nas ozaveščajo o pomembnosti fizične pripravljenosti.

Profesorji ŠVZ

Berlin – talilni lonec raznolikosti

Mogočnost Brandenburških vrat – vstop v Berlin

V okviru obveznih izbirnih vsebin smo se v začetku aprila odpravili v prestolnico gospodarsko najpomembnejše države v Evropi – Nemčijo. V sklopu štiridnevne izobraževalne ekskurzije smo si ogledali številne znamenitosti mesta Berlin in podrobneje začutili utrip tega vele mesta. Prvi dan je po panoramski vožnji z avtobusom sledil sprehod mimo Brandenburških vrat, nemškega parlamenta Reichstag ter trgoveške četrti Kurfürstendamm, kjer smo imeli prosti čas za lastno raziskovanje. Naslednji dan pa smo več izvedeli tudi o slikoviti zgodovini Berlina, saj smo si ogledali svetovno znan mejni prehod Checkpoint Charlie in muzej, tako smo si prav predstavljali življenje Berlinčanov v času, ko je njihovo mesto bilo kruto razdeljeno na pol. Pogledali smo si tudi ostanke že omenjenega Berlinskega zidu. Od te, nekoč 150

kilometrov dolge betonske prepreke, je danes ostalo le še nekaj metrov, ki pa kljub svoji navidezni majhnosti služijo kot velik opomnik času, ki se naj ne bi ponovil nikoli več. Oglede smo zaokrožili s sprehodi skozi stare mestne trge, kot je Alexanderplatz. Da bi pa občutili pravo velikost mesta, smo si Berlin ogledali tudi s 368 metrov visokega Fernsehturma. Ob povratku domov smo se ustavili še pri mestu Potsdam, kjer se na bližnjem griču v vsej svoji baročni mogočnosti baha nekdanja rezidenca pruskih kraljev. Polni novih vtisov zdaj veliko bolje poznamo verjetno najpomembnejše evropsko mesto novejšje zgodovine.

Ambrož Levart

Čudovit in nepozaben London

V Londonu smo preživeli 4 prečudovite, a deževne dni. Po 4-urnem letu smo pristali na letališču v Londonu, kjer nas je že čakal avtobus, ki nas je peljal v Royal Observatory Greenwich. Tam smo občudovali univerze. Dan smo zaključili z vožnjo mimo katedrale St. Paul's in Tower Bridge. Naslednji dan smo si ogledali osupljivo Queen's House ter menjavo straže, kar je bilo za nas nekaj novega. Kasneje smo imeli čas za obisk tržnice, kjer smo poskusili tudi najbolj znano angleško jed – Fish and Chips. Po čudovitem kosilu smo se z ladjico odpeljali do Big Bena. Popoldan pa smo izkoristili za ogled Natural History Museum, kjer so nam družbo delali dinosavri ter modri kit v naravni velikosti. Nepozaben je bil obisk muzeja voščenih lutk Madame Tussaud's. Naslednji dan smo zapravili vse zaloge našega denarja, saj smo odšli na odprto tržnico Camden, nato pa še na nakupovalno ulico Oxford Street. Večer pa smo nekateri preživeli v gledališču, kjer smo si ogledali noro dober muzikal – Mama Mia. Zadnji dan pa smo posvetili zgodovini Londona. Spoznali smo katedralo St. Paul's ter Elizabetinsko gledališče. V Londonu smo neizmerno uživali, najbolj pa nam bodo v spominu ostali trenutki, ki smo jih s prijatelji preživeli v hotelu, na ulicah, ponoči in podnevi.

nato pa še na nakupovalno ulico Oxford Street. Večer pa smo nekateri preživeli v gledališču, kjer smo si ogledali noro dober muzikal – Mama Mia. Zadnji dan pa smo posvetili zgodovini Londona. Spoznali smo katedralo St. Paul's ter Elizabetinsko gledališče. V Londonu smo neizmerno uživali, najbolj pa nam bodo v spominu ostali trenutki, ki smo jih s prijatelji preživeli v hotelu, na ulicah, ponoči in podnevi.

Blaška Ramšak

Potovanje v Švico

Konec oktobra smo se v zgodnjih jutranjih urah odpravili proti Italiji. Ustavili smo se v vasici Iseo in se nato z ladjico peljali do otočka sredi jezera, z imenom Montesisola. Naredili smo še kratek sprehod po otočku in medtem opazovali lepote samega jezera in hišic na otoku. Nato nas je čakala malo daljša vožnja po panoramski cesti ob vzhodni obali jezera in čez 1181 m visok prelaz Aprica do mesteca Tirano, kjer smo prespali in se družili.

Naslednje jutro smo se po zajtrku odpravili v Švico do slavne proge Bernina express, ki vodi skozi kar 196 mostov in 55 tunelov. Razgledi med vožnjo zaradi megle in dežja niso bili najboljši, a smo vseeno imeli veliko priložnosti za opazovanje gora in edinstvene narave. Izstopili smo v znanem smučarskem mestu St. Moritz, ki je znan po prestižu. Pot smo nadaljevali do mesta Chur, tukaj smo imeli prosti čas za kosilo. Nato je sledila vožnja še v Liechtenstein, ki je ena izmed najmanjših držav na svetu. Ogledali smo si mesto Vaduz. Videli smo sedež njihovega parlamenta in vlade ter občudovali znameniti grad, v katerem je včasih živel knez.

Tretji in meni najljubši dan smo se zjutraj po zajtrku odpravili v Appenzell. Obiskali smo sirarno, kjer nastaja svetovno znan sir Appenzeller. Opazovali smo pridelavo sira, okušali različne vrste njihovih sirov. Po ogledu sirarne smo se podali še v čokoladnico Chocholar, ki je pravi mali raj za ljubitelje čokolade vseh vrst. Moj najljubši del vsega je bilo pokušanje različnih vrst božanskih čokolad. Na poti domov smo se ustavili še v starem mestnem jedru Innsbrucka in si ogledali znamenito zlato strešico na mestnem trgu. Bilo je krasno.

Maruša Ljubič

GIMNAZIJSKE
Legende

20 LET GIMNAZIJE SLOVENSKE KONJICE